

CELE 7 NUME COMPUSE ALE LUI IAHVEH

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai.

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai.

Să rămânem câteva minute în picioare pentru rugăciune.

Tată,

În seara aceasta îți mulțumim din adâncul inimii pentru această minunată adunare în Isus Hristos, din Chicago. Te rugăm să ne binecuvântezi eforturile de a încerca să Te prezentăm acestor oameni. În ciuda timpului rece și al viscolului de afară, ei au străbătut distanțe mari, ca să fie în seara aceasta aici și să primească vindecarea Ta. Tată, inimile noastre au fost mișcate de scrisorile și de plânsul lor plin de durere, și sunt sigur că Tu i-ai văzut când le-au scris, le-ai văzut când au sosit și vezi simțămintele pe care mi le provoacă, răspunsul pe care li-l dăm și tot ce încercăm să facem ca să-i ajutăm. Te rog să binecuvântezi eforturile noastre din seara aceasta, Tată, și fie ca Duhul Tău cel Sfânt să vină aici și să ne ajute în tot ceea ce vrem să facem, pentru că îți cerem ajutorul în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteți

să vă așezați și fie ca Domnul să vă binecuvânteze.

Sunt

foarte fericit pentru că pot să fiu în seara aceasta aici. Văd că avem și câteva batiste. Dați-i-le lui Billy Paul, pentru că el mi le dă întotdeauna mie. Înainte de a începe serviciul din seara aceasta, vreau să vă spun că am observat că atunci când spun rugăciunea de încheiere, mulți aduc batiste aici, pentru că doresc să-mi întind mâinile peste ele, dar eu aș vrea să mă rog pentru fiecare dintre ele înainte de a vi le înapoia. Noi suntem aici ca să ne ajutăm unii pe alții și să-L lăudăm cu toată inima pe Stăpânul nostru, Domnul Isus. Aș vrea să putem sta mai mult în Chicago, însă nu prea avem timp, deoarece trebuie să ne întoarcem înapoi la Tabernacol. Astăzi am vorbit cu fratele Iosif despre faptul că am obținut destul de greu acest auditoriu, pentru că a fost rezervat de altcineva, și a spus că după ce voi pleca, va încerca să facă aranjamentele pentru o nouă adunare.

Noi

trebuie să mergem la Hot Springs Little Rock, iar de acolo la Shreveport, Lubbock, Texas, Phoenix, Los Angeles, Tacoma, Washington. Vor urma: Calgary, Edmonton, Grande Prairie, Dawson Creek, și dacă vom avea timp, vom merge probabil și peste ocean. Cred că știți cu toții că în luna aprilie sau mai, eu și soția mea așteptăm un copil, de aceea aș dori să fiu acasă în perioada aceea.

Dacă

va fi cu voia Domnului, după nașterea copilului mă voi duce peste ocean. Nu știu dacă mă înțelegeți, dar nu mă pot abține. În fiecare zi, încerc să spun: „Uite, Billy Branham, trebuie să rămâi acasă!” Înțelegeți? Însă Ceva din interiorul meu spune: „NU!” și nu mă pot abține.

Vreau

să vă arăt ceva, prieteni, iar pentru aceasta aș vrea să-l iau ca exemplu pe Chicago, care este unul din cele mai frumoase orașe din Statele Unite. Oriunde

mă duc, oamenii mă iubesc și mă primesc cu drag, iar atunci îmi doresc să rămân pentru totdeauna cu voi, dar nu este posibil. Nu mai sunt tânăr și sunt încă atâtea de făcut; și deși nu pot face totul, trebuie să-mi fac partea mea. Mă înțelegeți?

Am

să vă spun ceva, iar dacă greșesc, Domnul să mă ierte pentru că o fac din toată inima: ca națiune, America nu este pregătită pentru o naștere. Ziua aceea a trecut pentru ea. Înțelegeți?

Azi

dimineață, fratele Iosif mi-a zis: „Frate Branham, când te vei întoarce, noi...”
Înțelegeți?...

Nu

spun aceasta pentru că el este fratele meu suedez și este pe platformă. Nu, domnilor. O fac pentru că îl iubesc sincer. Mulți dintre voi știu prin câte am trecut pentru a menține unitatea dintre noi, și aceasta, nu din cauza lui sau a mea, ci din cauza oamenilor de afară. Cu toate acestea, Iosif Boze este fratele meu în Hristos, și trebuie să facă ceva mult mai grav decât a făcut vreodată, ca să-mi schimb părerea despre el. Da, îl iubesc sincer și îl apreciez.

El

mă vizitează, a condus până aici și zboară împreună cu mine pe unde mă duc. El zice: „Avem nevoie de tine la Chicago, pentru că oamenii de acolo te iubesc. Când vei veni pentru o adunare?” Mă înțelegeți? Și eu nu îl pot refuza.

Pot

spune doar: „Bine, frate Iosif, voi fi acolo!” pentru că altfel va insista până îi voi accepta invitația.

Azi

dimineață am discutat puțin împreună, iar el mi-a zis: „Îți dai seama, frate Branham.

Gândește-te că aseară au fost salvate douăzeci de persoane, și aceasta nu prin evanghelizare. Douăzeci de oameni au venit la Hristos.” ...

Eu

n-am zis nimic, iar el a continuat: „Frate Branham, ...aici stau douăzeci de suflete convertite după ce au văzut binecuvântările Domnului.”

„Da,

frate Iosif”, am răspuns eu. „Știi că apreciez aceasta, dar vezi tu, dacă serviciul divin de aseară ar fi avut loc în Africa de Sud, în India sau în America de Sud, știi câte suflete ar fi venit la Hristos? În jur de cinci mii, sau poate chiar douăzeci sau treizeci de mii. Înțelegi? Nu este același lucru.”

Mulți

oameni din acele locuri nu au auzit niciodată de Isus Hristos. Totuși, majoritatea fraților care merg în diferite campanii, se duc și predică la oameni care au deja o anumită învățătură despre Hristos, ca de exemplu, la catolici, la luterani, etc., dar eu nu predic niciodată acolo unde s-a mai auzit de Hristos. Înțelegeți? Ei trebuie să-L cunoască pe Domnul, Supranaturalul...

Darul

nu face nici o diferență între oameni. El îi cercetează chiar dacă nu au auzit niciodată de Hristos și nu știu nimic despre Biblie. Domnul este Cel care-i cercetează, Supranaturalul, iar ei spun: „O, despre ce vorbește? Cum poate ști cine am fost, ce am făcut, ce este în neregulă cu mine, de unde vin, cine sunt persoanele care mă înconjoară și toate celelalte lucruri? De unde vine aceasta?” Înțelegeți? Apoi văd.

Frații

care predică Evanghelia, calea de la început, pot aduce o trezire prin predica lor... Dar aş dori să vă spun ceva. Voi știți că propovăduirea care s-a făcut în ultimii zece ani în America, ar fi suficientă să convertească întreaga lume.

Uitați-vă la evangheliștii care au traversat națiunea. Priviți-i pe Billy Graham, Jack Shuler, Jackie Birch, Oral Roberts și alți mari evangheliști care au mers înapoi și încolo prin toată națiunea. Oamenii merg, îi ascultă, se bucură timp de câteva seri, dar după aceea totul este gata, se termină.

Înțelegeți?

Dar

supranaturalul Domnului este minunat. Când mă cheamă undeva, iar El Se prezintă și „crește”, alege câte unul de aici și altul de dincolo; creștinii vin... Dar peste națiunea noastră iubită este ceva. Cred că civilizația noastră a ajuns într-un punct mort, pentru că Domnul a căutat înapoi și încolo și Și-a adunat creștinii. Eu cred în treziri, dar ele au loc printre păgâni și necredincioși. Ei văd, cred și primesc, dar cei de aici nu știu nimic despre aceasta, pentru că teologia lor nu-i învață așa ceva. Oamenii învață una și alta, iar cineva spune: „Lasă-mă să văd mai întâi!” Vedeți, aceasta face un sceptic. Și totul va apărea în ziar.

Eu

nu sunt împotriva voastră, pentru că sunteți frații și surorile mele, dar oamenii cumpără ziare care scriu despre fenomene ciudate și mistice, apoi trec pe lângă Supranatural spunând: „De ce a spus doctorul Jones că totul este psihologie?” Vedeți?

„Păstorul

nostru a spus că este diavolul, de aceea nu voi avea nici o legătură cu așa ceva.” Alții nici nu au privit așa departe, ci au spus: „Este un șarlatan!” Vedeți? Și continuă așa. Aceasta este atitudinea lor.

Dar

ziarele din străinătate publică Supranaturalul și întreaga națiune află despre ce este vorba. Înțelegeți? Aceasta este diferența: ei nu vin să asculte ca voi.

Eu

vă numesc „cei aleși”, pentru că sunteți drăguți și amabili și m-ați ajutat.

Am

călătorit în India și acolo, mii și mii de păgâni au primit Evanghelia, L-au primit pe Isus Hristos. Știați că voi ați finanțat o mare parte din acea adunare, voi cei care sunteți în seara aceasta aici? Voi ați făcut-o... Și când va veni momentul, mă voi întoarce acolo pentru a-i ajuta pe acei oameni săraci, care mor de foame și trăiesc în condiții mizere pe străzi.

Și

încă ceva: Când văd îndurarea lui Dumnezeu, ei se ridică din scaunele cu rotile, își aruncă cârjele și încep să meargă. Și când privești locul în care au aruncat totul...frate, sunt adunate mormane mari de cârje, scaune cu rotile, proteze, tărgi, etc., pentru că nu mai au nevoie de ele. Ei au fost atinși de Ceva, așa că au crezut și merg mai departe. Vedeți?

Prieteni

creștini, acesta este motivul pentru care plec: vreau să-mi văd prietenii... nu să iau bani. Poate că dacă aș fi foarte disperat, aș merge la vreun bărbat de aici din audiență și el m-ar trimite imediat în India. Dar nu acesta este felul în care vreau să plec, înțelegeți? Dorința mea este să primesc puțin de la unul, 20 cenți de la altul, 50 de cenți de la altul, așa încât să contribuie întreaga adunare, iar restul banilor îi primesc din altă parte. Acum înțelegeți ce vreau să spun?

Eu

vă iubesc și nu pot să am secrete față de voi. Tocmai de aceea, le spun oamenilor de fiecare penny pe care-l primesc și unde se duc acești bani: Acolo

sunt înregistrările de la unchiul Sam, acolo este banca mea, familia mea, casa mea, hainele pe care le am și pe care le primesc de la oameni. Și cât timp oamenii mi le dau, nici n-am nevoie de bani. Aș prefera rugăciuni în locul banilor, pentru că mai importanți decât toți banii din lumea aceasta sunt prietenii mei. Înțelegeți? Prietenii lui Hristos sunt și prietenii mei, așa că, eu sunt prietenul prietenilor lui Hristos. Așa mă descurc eu în viață și n-aș schimba aceasta nici pentru zece milioane de dolari. În fiecare săptămână trimit pretutindeni, în toată lumea, mii de scrisori, de aceea trebuie să cumpăr plicuri și timbre care costă sute de dolari, pentru că atunci când nu sunt undeva, într-o adunare, asta fac.

Apoi,

banca îmi spune: „Reverend Branham ești falit, mai bine renunță.” Aceasta este... și atunci merg mai departe prin credință.

Cel

mai minunat lucru din viață este să trăiesc prin credința în Domnul nostru Isus Hristos, știind că El mă iubește și mă binecuvântează. Să iau bani? Dacă aș fi luat doar o sută de dolari din banii care mi s-au oferit, dar nu aș face niciodată așa ceva. Dacă aș fi primit banii care mi s-au oferit, aș fi multimilionar. Dar banii îți aduc numai probleme, de aceea zi de zi, mă încredințez pe brațul Domnului, pentru că El se va îngriji de ceea ce voi avea nevoie mâine și îmi va da. Așa este.

Vedeți,

dacă sunteți bogați vă încredeți în bogățiile voastre; dacă sunteți educați vă încredeți în educație; dacă cunoașteți multă teologie vă încredeți în ea, dar eu nu am nici educație, nici teologie, nici bani sau personalități care să stea de partea mea; nu am nimic din toate acestea. Îl iubesc pe Domnul și am încredere în El. Aceasta este tot ce am, înțelegeți? Aceasta este alegerea mea și așa vreau să trăiesc.

Domnul

să vă binecuvânteze. Voi, cei din Chicago sunteți niște oameni foarte drăguți, ceea ce mă face să mă gândesc că poate vom mai avea câteva adunări aici. Meritați aceasta. În primele nopți, în loc să predic am să vă arăt câteva lucruri din Cuvânt, apoi vom stăruie în rugăciune cât timp voi mai putea sta în picioare. Spun aceasta, pentru că am primit multe scrisori în care oamenii îmi spun: „Nu am putea sta mai mult timp, frate Branham?”

Eu
nu știu pentru cine mă voi ruga în seara aceasta, și nici câți vor fi vindecați. În afară de câțiva prieteni veniți din biserica mea din Jeffersonville, nu cunosc pe nimeni din audiență. De unde să știu eu, unde se va opri Îngerul Domnului în seara aceasta, ca să-mi arate o vedenie despre cineva pe care nu-l cunosc? Billy vă va da numere de rugăciune, dacă nu cumva a și făcut-o. Da? Cred că v-a dat aproximativ o sută de numere. Tot ce poate face el este să le amestece și să le împartă la oameni, dar nu știe care numere vor fi strigate. Nici eu nu știu aceasta. De fapt, nu știu dacă le voi striga sau nu. Înțelegeți? Și nu este nici o diferență dacă aveți sau nu număr. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să-L credeți de Domnul Isus Hristos și El vă va vindeca. Dacă ați observat, sunt vindecați mai mulți în audiență, decât pe platformă, dar aceasta îmi ia din puteri. Alaltăieri am înțeles că cineva care mă cunoaște a spus că faptul că devin slab și că aceste lucruri mă slăbesc, este un fals. Domnul să-l ierte pe omul acela, pentru că nu știe despre ce vorbește. Chiar nu știe.

Îi
mulțumesc Domnului, pentru că din punct de vedere fizic sunt într-o formă foarte bună și mă simt puternic. Sunt vânător și trăiesc prin munți și păduri, din îndurarea Domnului. Am călărit cai și am făcut și alte lucruri în viață, dar deși mi-a fost greu, din punct de vedere fizic sunt sănătos și aș putea să stau toată noaptea aici să predic. Dar după ce am o vedenie, puteți să vă pregătiți să mă dați jos de pe platformă. Înțelegeți? Aceasta mă slăbește. De ce? Nu știu. Ce știu este că Scriptura vorbește despre aceste lucruri și așa este.

Fie

ca bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze. Pentru predica din seara aceasta voi citi din două locuri din Scriptură, apoi ne vom ruga și nu vă voi ține mult.

Ambele versete au legătură cu Numele de răscumpărare ale lui IaHVeH. Unul dintre ele este în **Geneza 22.7+8**:

Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său, Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?”, i-a răspuns el. Isaac a zis din nou:

„Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?”

„Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.”

Iar în **versetul 14** citim:

„Avraam a pus locului aceluia numele: „Domnul va purta de grijă”. De aceea se zice și azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă”.

Al doilea text este din **Psalmul 9.9**, unde scrie:

„Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.”

De

aici aş vrea să clădim predica noastră, pe care am intitulat-o „**Cele șapte nume compuse ale lui IaHVeH.**” Cu alte cuvinte, este vorba de ceea ce este IaHVeH și de cele șapte Nume de răscumpărare ale Sale. Domnul... poziția Lui față de oameni, din Eden încioace, este ascunsă în aceste șapte Nume răscumpărătoare.

-

Astfel, primul Său Nume este „**IeHoVaH-Jireh**” și înseamnă „Domnul însuși Se va îngriji de jertfa Sa.”

-

Al doilea Nume este „**IeHoVaH-Rapha**” adică, „Domnul Vindecătorul”;

-

IeHoVaH Manasseh adică „Domnul Steagul nostru”;

-

IeHoVaH Shalom, adică „Domnul Pacea noastră”;

-

IeHoVaH Rohi, adică „Domnul Păstorul, Dreptatea noastră”,

-

IeHoVaH Sham - „Domnul este prezent.”

-

IeHoVaH Shammah, S-H-A-M-M-A-H este Cel despre care voi vorbi acum, Cel din Psalmul 9. IeHoVaH-Jireh este Primul, iar IeHoVaH Shammah este Ultimul. **IeHoVaH-Jireh** înseamnă „Domnul Se va îngriji de Jertfa Sa, **IeHoVaH-**

Shammah

înseamnă „Domnul este prezent.”

Domnul

să-Și adauge binecuvântările la ceea ce voi vorbi.

IeHoVaH-Jireh

este Numele sub care L-a cunoscut Avraam pe Domnul. Este primul Nume sub care i se arată lui Avraam și Îl găsim în Geneza 22.

Domnul

i-a promis lui Avraam că-i va da un fiu, un moștenitor și că sămânța lui va moșteni pământul. Noi știm că prin Isaac, fiul lui Avraam, a venit Isus, prin care au fost iertate toate neamurile; albi, negri, galbeni, toți au fost răscumpărați, arătând că aceasta este ultima epocă pentru că după ea nu va mai urma nici o altă epocă. Aceasta este ultima epocă în care Dumnezeu va mai avea de-a face cu oamenii muritori.

Astfel,

dacă a fost o trezire, o mare mișcare, înainte de distrugerea prin potop, înainte de venirea lui Isus Hristos, ce să mai spunem despre împlinirea totală a acestor lucruri, ce se va întâmpla atunci?

Priviți

la zilele apostolilor și la trezirea pe care au avut-o ei. Priviți cum oamenii din toate națiunile au fost martori la lucrările miraculoase care s-au făcut prin ei.

Priviți

la zilele lui Noe!

Acum,
noi trăim la sfârșitul timpului, chiar în pragul venirii Domnului Isus.

Vreau
să vă spun că avem niște vești bune. Leo, ai adus filmul? Am primit un film care m-a impresionat profund și care va fi rulat aici duminică după-amiază, este adevărat?

Fratele
Leo spune: „Încă nu ne-am decis, frate Branham.”

Ne
vor spune ei când putem să-l vizionăm. Aș vrea să-l vedeți cu toții.

L-am
primit de la fratele Arganbright, un reprezentat al oamenilor de afaceri creștini. Mi l-a dat pentru că mi-a plăcut foarte mult, dar nu am proiector. Aș vrea să-l văd încă o dată pentru că este în legătură cu evreii și cu întoarcerea lor în Palestina. Doi cercetători vorbesc în avion și sunt sigur că vă va plăcea să-i ascultați.

După
cum veți vedea, fiecare profeție, fiecare lucru scris în Scriptură s-a împlinit, așa că toate sunt în așteptarea venirii Domnului.

Așa
cum am spus și aseară, eu cred că venirea Domnului Isus, a doua Sa venire, este deja trecută, adică ar fi trebuit să aibă deja loc. Este la fel ca în zilele lui Noe, când Domnul a tot așteptat pentru că voia Lui era ca nimeni să nu piară. El așteaptă și astăzi ca biserica să ajungă la starea în care să se îplinească făgăduința venirii Lui.

Ce

crezi despre aceasta, prietene? Ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Cred că fiecare dintre noi ar trebui să realizăm că această zi poate fi ultima zi în care mai suntem muritori. S-ar putea ca mâine să fim deja nemuritori. Înțelegeți? Aceasta poate fi ultima zi din viața noastră, poate fi ultima adunare pe care o mai avem împreună și ultima lucrare pe care o mai facem pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Atunci

cum ar trebui ținută adunarea din seara aceasta? Cu cel mai adânc respect. Ar trebui să ne plecăm cu toată inima în fața Domnului Isus, pentru ca El să ne ajute să facem ceva care să-l determine pe necredincios să-L primească pe Domnul Isus Hristos.

Ar

fi o dovadă de egoism dacă un om n-ar avea în inimă dorința de a-și salva fratele; ar însemna că este ceva în neregulă cu inima lui.

Nu

contează dacă fratele te urăște, dacă este împotriva ta, dacă va încerca orice ca să te doboare, inima ta trebuie să-l iubească, să bată pentru el. Înăuntrul tău este ceva care spune: „Frate, deși ești greșit prin ceea ce faci, eu vreau să fii mântuit!” Astfel, tu încerci pe toate căile și cu toate „armele” pe care le deții, să-l faci pe fratele tău să creadă din toată inima și să vină în Împărăția lui Dumnezeu.

Acesta

este felul de adunare pe care vreau s-o am tot timpul. Eu am predicat pentru mii și mii de oameni, dar am predicat și pentru patru sau cinci oameni, și sunt la fel de sincer și în fața miilor de oameni și în fața celor patru sau cinci, pentru că un suflet valorează în fața lui Dumnezeu cât zece mii de lumi.

Înainte

ca să poată veni răscumpărarea, a trebuit să vină Domnul Isus și înainte ca să vină Domnul Isus, era Dumnezeu printre noi. Aceasta face ca Biblia să fie desăvârșită pentru mine.

Dumnezeu

a lucrat timp de patru mii de ani pe pământ, chiar și înainte de venirea Domnului Isus și tot ce a făcut El arăta spre lucrarea de la Calvar. Gândiți-vă la faptul că tot Vechiul Testament a arătat exact lucrarea de la Calvar.. Planul răscumpărării, toate numele, toate simbolurile, toate formele de laudă, toate formele de adunare, tot ce era într-o adunare, totul vorbea despre Hristos. Oriunde ai fi mers și orice ai fi făcut, Domnul Isus locuia în profeții Săi vorbind despre timpul venirii Domnului Isus Cel desăvârșit care avea să-l desăvârșească pe credincios. Gândiți-vă la aceasta, prieteni.

Puteți

fi atenți pentru un moment? Doresc ca Domnul să ne deschidă ochii în seara aceasta. Dacă aș ști că voi trăi mai mult timp, mi-aș dori să stau sub ungera Domnului și să nu plec niciodată de lângă El, până la venirea Sa. Înțelegeți?

Eu

am văzut cum este aceasta... pentru că am fost binecuvântat cu multe lucruri... Ce Lume diferită este acolo! Ce inspirație diferită! Când ești Acolo, vezi lucrurile care nu sunt în ordine, iar inima ta se schimbă. Când ești lângă Domnul, poți muta munții pur și simplu, iar când te întorci de pe tărâmul acela supranatural la viața ta de muritor, sufletul tău este uns cu ceva. Ungerea aceea te ridică deasupra tuturor lucrurilor, pentru că acolo ești într-o dimensiune despre care lumea nu știe nimic. Nici nu este nevoie s-o explici, iar noi suntem pur și simplu uimiți de lucrarea Domnului.

Îmi

imaginez cum ar fi dacă vi s-ar deschide ochii și ați privi în jurul adunării să-i vedeți pe îngerii Domnului care stau aici, privesc adunarea în tot acest

timp și zboară încioace și încolo; să vedeți heruvimii veniți chiar de la tronul Domnului, care stau aici, aproape; poate chiar acum sunt pe platformă. Da, aceste ființe cerești sunt chiar aici.

Poate
ziceți: „Oh, întreci măsura, predicatorule!”

Nu,
nu este așa! Priviți-i când vor trece la treabă peste câteva minute și atunci veți decide dacă sunt aici sau nu. Vedeți? Aceasta este metoda prin care puteți să verificați dacă sunt aici.

Voi
spuneți: „Dacă ar fi aici, i-am putea vedea!” Oh, nu! Nu i-ați putea vedea! Când era în Dotan, Elisei l-a rugat pe Domnul să-i deschidă ochii lui Ghehazi..., iar când El i-a deschis, a văzut cetatea înconjurată de Îngerii Domnului. Muntele era în flăcări, iar îngerii de foc erau în care de foc. Vedeți? Ei erau acolo, iar Elisei i-a luat pe acei sirieni orbi și i-a dus la împăratul lui Israel. Ce fel de orbire era peste ei? Nu era o orbire fizică, naturală, ci erau orbi duhovnicește.

Astfel,
Elisei a mers și i-a întrebat:

„Îl
căutați pe Elisei?”

„Da,
pe el îl căutăm”, au răspuns ei.

„Veniți”,
a zis Elisei, „și vă voi arăta unde este.”

Elisei

i-a atras într-o capcană, iar ei nu au știut că însuși Elisei era cel care îi conducea pentru că erau orbiți. (2Împărați 6.18-19).

Credeți

că în seara aceasta am putea fi orbiți spiritual și astfel să nu vedem lucrurile din jurul nostru? Priviți-i pe cei doi ucenici care mergeau spre Emaus. Inimile lor erau pline de iubire pentru Domnul Isus. Cu siguranță Îl iubeau. Ei mergeau pe drum vorbind despre El și ziceau:

„Oh,

dacă am putea să-L mai vedem o singură dată! Dar iată că este mort. Am crezut în El, dar iată că este duminică dimineața, iar ceea ce ne spun ei nu sunt povești!”

Și

cum mergeau pe drum și vorbeau despre El, le-a apărut în cale chiar Domnul Isus și i-a întrebat:

„De

ce sunteți tulburați?”

„Nu

ești de pe aici?” I-au răspuns ei. Vedeți cât erau de orbi? „Ești străin de locurile acestea?” Ei au umblat cu El, au dormit alături de El timp de trei ani și șase luni, iar acum mergeau alături de El pe drum și nu-L cunoșteau, nu știau că este El. Vă dați seama? Mergeau alături de El și L-au întrebat: „Ești străin de locurile acestea? Noi am sperat că Isus din Nazaret va veni și va

izbăvi pe Israel...”

Și

Isus le-a spus: „Oh, nepricepuților și zăbavnici cu inima! Nu știți ce a spus profetul?” și i-a întors la Scriptură.

După

ce L-au auzit predicând timp de trei ani și șase luni, ar fi trebuit să-l recunoască învățătura, dar ei nu L-au recunoscut.

Apoi,

când cei doi s-au oprit la un mic hotel ca să înnopteze, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe, iar ei L-au întrebat:

„Nu
vrei să intri cu noi?”

„Ba
da”, a răspuns El și a intrat.

Chelnerul

a venit, le-a dat meniul, iar ei au comandat ce voiau să cineze, dar când le-a fost pus totul pe masă, Isus a spus: „Cred că s-a ajuns prea departe”, așa că a luat pâinea, a binecuvântat-o și a frânt-o, apoi le-a deschis ochii. Atunci ei s-au uitat la El și au zis: „A fost El tot timpul!”, dar El a dispărut din fața lor.

Înțelegeți

ce vreau să spun? Oh, aș vrea ca aceasta să pătrundă în adâncul inimii voastre, acolo unde veți înțelege!

Voi

Îl vedeți în fiecare seară mișcându-Se printre noi și lucrând pentru că este aici. Cu siguranță este aici pentru că dovezile o demonstrează. Scriptura spune că El va face aceste lucruri și El chiar le face astăzi și le-a făcut de-a lungul anilor; a rămas alături de noi și a făcut multe lucruri care ne-au uimit.

Ai

văzut vreodată Ceva care te-a scos dintr-un accident în care puteai fi omorât? Poate ai zis: „Uau, cum s-a întâmplat aceasta?” Acolo a fost mâna Domnului. Vedeți? El este pretutindeni.

Cu

câtva timp în urmă o femeie mi-a zis: „Am fost vindecată. Am avut tuberculoză și am fost vindecată.” Ea a crescut într-o biserică ce nu credea în botez, așa că a adăugat: „Cred că și botezul prin stropire este corect, deci cred că sunt în ordine.”

„Aceasta

este părerea ta, dar eu cred în botezul prin scufundare,” i-am răspuns eu.

„Frate

Bill, eu cred că odată ce ai fost botezat prin stropire nu mai este nevoie să fii botezat și prin scufundare.”

Eu

nu am avut nimic împotriva dacă ea se simțea bine așa, dar am putut să-i spun numai ceea ce scrie în Scriptură. Dacă ea crede că botezul prin stropire este corect, aceasta este decizia ei.

După

o vreme, ea s-a îmbolnăvit din nou: pe umăr i-a apărut o umflătură mare și a făcut febră 40⁰ C. Imediat și-a luat halatul, a venit la mine în timp ce predicam și mi-a zis:

„Frate

Branham, te rog să mă botezi acum.” Și eu am botezat-o pe loc.

O

lună mai târziu, ea trebuia să treacă peste râu, iar o bătrână care cerșea pe stradă a întins mâna spre ea și i-a zis:

„Domniță,

îmi dai zece cenți ca să-mi iau ceva de mâncare?” Sărmana stătea acolo tremurând și flămândă.

Femeia

a căutat în buzunar și a văzut că avea numai zece cenți, atât cât costa biletul de autobuz ca să treacă râul. Femeia nu știa cum se va întoarce acasă dacă-i va da banii la cerșetore pentru că nu mai avea altă variantă decât să meargă pe jos. Autobuzul costa exact zece cenți, iar ea era însoțită și de cele două fetițe ale ei. Astfel, s-a decis să plece, dar în timp ce mergea pe pod, Duhul Sfânt i-a zis: „De ce nu i-ai dat banii? Eu am dat totul pentru tine!”

Înțelegeți?

Atunci

femeia a spus: „Da, Doamne.”, apoi s-a întors la bătrână și i-a zis: „Iartă-mă, doamnă! Eu sunt creștină și Domnul mi-a spus să mă întorc.” Astfel, i-a dat banii și a plecat spunând: „Știu. Pot să trec podul pe jos pentru că este numai o milă de mers. Este în ordine.”

În

timp ce mergeau spre stația de autobuz, care era în fața lor, una dintre fetițe a spus: „Privește, mamă! Acolo jos pe stradă sunt zece cenți!” Vedeți? Acesta este Dumnezeu. Credeți aceasta? Vedeți?

Când

S-a arătat lui Avraam, El i-a spus: „Avraame, îți voi da un fiu, pe Isaac. Te voi binecuvânta prin băiatul acesta și voi binecuvânta toate națiunile.”

Apoi,

după ce copilul s-a născut și a crescut, Domnul i-a zis lui Avraam: „Ți-am promis acest copil și ai așteptat douăzeci și cinci de ani nașterea lui, dar acum îți voi spune ce vreau să faci cu Isaac. Vreau să-l duci sus pe munte și să-l ucizi. Du-te în munți, într-un loc pe care ți-l voi arăta Eu, iar acolo îl vei ucide!”

Avraam

nu a pus la îndoială Cuvântul Domnului. El știa că Domnul i-a promis că prin acest băiat va binecuvânta toate neamurile, iar dacă El a promis aceasta, fie că băiatul va fi viu sau mort, El o va face. Aceasta este tot. Avraam trebuia să treacă pe acolo pentru ca Domnul să-și țină promisiunea.

În

dimineața următoare, Avraam s-a sculat, a luat cu el băiatul, două slugi și un măgar și au plecat într-o călătorie de trei zile. Gândiți-vă cât de departe au mers în sălbăticie! Apoi a privit și a văzut un munte, iar când au ajuns acolo, le-a spus slugilor: Aveți grijă de măgar, pentru că eu și băiatul mergem sus pe munte să ne închinăm, apoi ne vom întoarce.” Avraam mergea acolo ca să-l omoare. Cum avea s-o facă? Nu știa cum o va face, dar știa că Domnul promisese ceva. Vedeți? Uneori, Dumnezeu îngăduie ca slujitorul Său să ajungă într-un punct critic, dar apoi intervine.

Nu

vă place să vedeți acel moment critic? A fost la fel ca în cazul tinerilor evrei care au fost aruncați în cuptorul fierbinte: în ultimul moment a apărut cineva care arăta ca Fiul lui Dumnezeu. Este adevărat?

Femeia

cu scurgerea de sânge își cheltuisese toți banii, tot ce avea, iar doctorii nu o mai puteau ajuta. Probabil și-a ipotecat casa, sau poate a vândut-o, și-a vândut caii și tot ce avea. A dat toți banii la medici, iar ei au încercat din greu să o ajute, dar nu au putut face nimic pentru ea. Dar chiar în momentul acela critic a venit Isus. Vedeți?

Acolo

era și Iair. El avea credință în inima lui și a trimis după doctor, iar acesta a făcut tot ce a putut. Dar micuța a murit și au așezat-o în pat. Era cel mai întunecat moment din viața lui, dar chiar atunci a venit Isus, în momentul cel mai critic.

Maria

și Marta credeau în Isus, dar El a plecat și le-a lăsat într-un moment critic pentru că Lazăr era bolnav. Băiatul s-a îmbolnăvit, dar El a plecat. A fost un moment cumplit. Ele au trimis după El, dar Isus nu a venit și și-a continuat călătoria. Ele au trimis din nou după El, dar nu a venit nici atunci, iar lucrurile s-au agravat. Apoi, toate speranțele s-au năruit pentru că Lazăr a murit, iar când era deja în mormânt de patru zile și începuse să se descompună, în momentul cel mai întunecat, când nu mai era nici o nădejde, a venit Isus. Înțelegeți?

Iată-i

și pe ucenicii care mergeau spre Emaus! Toată nădejdea lor se năruise. Stăpânul lor murise, iar ei mergeau pe drum descurajați; se întorceau acasă, la plasele lor de pescuit sau unde s-or fi dus, dar chiar atunci a apărut Isus. Vedeți? El a apărut pur și simplu, pentru că acesta este felul de lucrare al Domnului.

Să

ne întoarcem la Avraam. Poate că au urcat patruzeci și cinci de minute sau o oră până când au ajuns sus pe munte. Acolo, Isus a trebuit să vină foarte repede pentru că Avraam avea cuțitul la el. Isaac ducea lemnele în spate, iar Avraam urca alături de fiul său pentru că Domnul îi spusese să-l ucidă. Dar tot El spusese că va binecuvânta toate națiunile pământului în acest fiu; promisese aceasta.

Vedeți?

Avraam a trebuit să aștepte douăzeci și cinci de ani pentru a primi fiul făgăduit, iar acum trebuia să-l omoare. Vedeți, aici este o promisiune dublă, de aceea Dumnezeu a trebuit să-l supună pe Avraam la această încercare grea. Nu vom înțelege cât a fost de grea încercarea lui, până când îl vom întâlni în glorie.

Când

au ajuns pe vârful muntelui, a ridicat altarul de pietre, iar Isaac l-a întrebat:

„Tată,
aici sunt lemnele și focul, dar unde este jertfa?” Vedeți?

„Și

Avraam i-a răspuns: „Fiule, Domnul Se va îngriji de jertfa Sa.” Înțelegeți? Cu alte cuvinte, el i-a spus: „Domnul ne va da jertfa.” Apoi, a legat mâinile micuțului Isaac, l-a așezat pe altar și a scos cuțitul. Pot să mi-l imaginez pe acest bătrân tată care-și iubea unicul copil din tot sufletul. Avea peste o sută de ani, dar și-a întins micuțul pe altar pentru a-i putea înfige cuțitul în inimă, o inimă care provenea din el, un semn că Domnul era în Avraam. Ați observat aceasta?

Priviți-l

pe David când a fost înlăturat de pe tron chiar de poporul său. El a urcat Muntele Măslinilor plângând cu amar și privind spre cetate, pentru că fusese respins. Cel pe care-l iubea cel mai mult, Absalom, l-a alungat de pe tron. Omul lui de încredere arunca cu pietre în el, iar Biblia spune că urca muntele, privea Ierusalimul și plângea pentru că a fost respins.

Opt

sute de ani mai târziu, Fiul lui David, Isus Hristos, era respins în Ierusalim, chiar de cei pe care îi iubea, și plângea cu amar pentru cetate. Hristos era în David.

Ne-ar

lua ore întregi ca să prezentăm toate lucrurile din Vechiul Testament care arătau spre Isus Hristos; totul arăta spre El. În El se afla plinătatea răscumpărării și fiecare Nume răscumpărător al lui IaHVeH. Toată salvarea se află în El, toată eliberarea se află în El, toată pacea și mulțumirea.

Niciodată

nu poți fi mulțumit doar cu ceea ce oferă lumea; niciodată nu poți fi mulțumit doar pentru că aparții unei biserici, ci vei fi fericit numai atunci când îți vei găsi fericirea în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Este singura cale prin care poți fi fericit. El a venit să aducă desăvârșirea.

Să-l mai privim puțin pe Avraam. Când se pregătea să înfigă cuțitul în inima lui Isaac, Îngerul Domnului i-a vorbit din cer și i-a zis: „Oprește-te, Avraame!”, iar când a privit în jur, a văzut un berbec prins cu coarnele într-un tufiș. De unde a venit berbecul acela? În primul rând, el se afla în sălbăticie, la o distanță de trei zile de civilizație, la aproximativ o sută de mile depărtare. Apoi, pe acel munte nu existau pâraie de unde să bea apă sau să aibă de mâncare. Era imposibil ca un berbec să se afle acolo pentru că era prea departe de civilizație. Totuși, iată-l acolo sus pe munte, iar Avraam l-a luat, l-a dezlegat pe fiul său, a legat în locul lui berbecul și l-a oferit ca

jertfă. Aceasta nu era o vedenie pentru că din berbec a curs sânge.

Ce

era aceasta? Într-un fel, Domnul L-a adus acolo pe Isus la existență. El a luat viața berbecului care a murit chiar în același timp: leHoVaH-Jireh, „Domnul Se va îngriji de jertfa Sa.” Vedeți? nu contează când Își va împlini Domnul Cuvântul, contează că El este acolo ca să-L împlinească: leHoVaH-Jireh!

Domnul

este Adăpostul și Tăria noastră, un Ajutor prezent în timp de necaz, prin Numele răscumpărătoare.

S-H-A-M-M-A-H, Shammah, adică „Domnul este prezent”. leHoVaH-Jireh, Domnul va purta de grijă; IaHVeH Îngrijitorul este prezent. Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă El este Jertfa adusă de Dumnezeu, atunci El trebuie să fie Domnul Dumnezeu prezent în vremuri de strâmtorare. Mă înțelegeți?

Dacă

El este în seara aceasta aici ca să-i salveze pe toți din păcat, trebuie să Își legitimizeze și celelalte Nume, fiindcă El este leHoVaH-Jireh și leHoVaH-Rapha. El este Jertfa care ne-a fost promisă de leHoVaH, Vindecătorul nostru, Steagul nostru, Pacea noastră, Păstorul nostru, Dreptatea noastră, și este prezent aici. El trebuie să fie toate acestea chiar acum.

În

ultimul Nume răscumpărător sub care I s-a arătat lui Avraam, El a spus: „Eu sunt leHoVaH-Rapha”, Jertfa care trebuie dată pentru a aduce o Cale.” Așadar, indiferent de ce va fi nevoie, Domnul Se va îngriji.

„Eu

sunt Domnul care te vindec”, „Eu sunt Dreptatea ta”, „Eu sunt pacea ta”, „Eu sunt Scutul tău”, „Eu sunt Steagul tău” și „Eu sunt prezent ca să împlinesc totul.” Amin.

Înțelegeți

ce vreau să spun? El este prezent întotdeauna ca să împlinească totul. „Eu, Domnul, am vorbit; Eu, Domnul, am sădit, Eu voi uda zi și noapte, doar dacă nu cumva câteva ar trebui smulse din Mâna Mea.”

Vreau

să vă spun o povestioară scurtă. Dacă voi sta mai mult timp, voi predica și poate că ora de rugăciune nu va fi ceea ce trebuie să fie. Fiți atenți!

Scriptura

a însemnat mult pentru mine, dar vreau să vă vorbesc despre un anumit moment. Era în anul în care m-am recăsătorit, după ce mi-am pierdut prima soție și am stat singur timp de cinci ani. Atunci m-am căsătorit cu această femeie frumoasă care acum este soția mea.

Eram

săraci și m-am căsătorit cu ea atunci când am avut suficienți bani, adică douăzeci de dolari, ca să pot merge în concediu sus în munți, într-o călătorie de vânătoare. Acea a fost vacanța și luna noastră de miere, deoarece ea s-a căsătorit cu un bărbat căruia îi place vânătoarea. Mie îmi plac munții; îmi place aerul liber.

Tocmai

mi-am amintit că o doamnă mi-a trimis niște momeală pentru pești făcută de soțul ei. Dacă ești aici, vreau să-ți mulțumesc pentru ea, soră. Cu ajutorul Domnului, o voi folosi cu siguranță.

Mie

îmi place să ies în aer liber pentru că îmi place singurătatea; când sunt acolo o absorb ca s-o pot emana când mă întorc.

Noi

am mers în Munții Adirondack și trebuia să merg la vânătoare împreună cu paznicul de vânătoare de acolo. Mie îmi place să vânez urși pentru că este nevoie de multă îndemânare pentru aceasta. Eu cred că bunicul meu a fost cel mai bun vânător care a trăit în ținuturile din Sud. El a pus capcane și a vânat toată viața sa, era isteț și un bun profesor de vânătoare, fiind pe jumătate indian. Acesta este motivul pentru care iubea munții și nu putea sta departe de ei. Cred că am moștenit aceasta de la el pentru că și eu iubesc munții și mă simt ca acasă acolo.

Când

am ajuns în Munții Adirondack, am aflat că paznicul era plecat și urma să lipsească vreo două sau trei zile. Au fost și mai multe furtuni care au împrăștiat animalele de la poalele muntelui, așa că am urcat sus pe munte, iar acolo am construit un adăpost mic pentru soția mea. Eram la aproximativ douăzeci și cinci de mile depărtare de Muntele Huricane, unde cu un an sau doi în urmă vânasem trei urși într-un singur an.

Ea

avea douăzeci și doi de ani, iar eu aveam treizeci. Cred că Billy Paul era în primul an de școală, deci avea vreo șase ani; și pentru că era foarte mic, soția mea avea grijă de el. Pentru că paznicul lipsea și se părea că va veni o furtună, i-am zis soției mele:

„Draga

mea, până vine paznicul și mergem la vânătoare, mă duc să adun câteva lemne de foc, pentru că au rămas uscături din vremea când au fost tăiați câțiva copaci. Apoi, voi merge să vânez o căprioară, ca să avem carne proaspătă.”

„Te

rog să nu stai mult,” a răspuns ea, „pentru că între timp, eu voi pregăti cina.”

„Bine”,
am spus eu și am plecat.

În
noaptea aceea a fost foarte frig, așa că am fost nevoiți să-l punem pe Billy între noi, pentru că altfel ar fi înghețat de frig. Soția mea nu mai fusese niciodată în pădure și nu știa multe despre condițiile de acolo, așa că sunt sigur că ar fi înghețat și ea dormind pe crengile de pin.

A
doua zi mi-am luat pușca mea cea veche și am pornit la drum. Mă gândeam că sunt un om al pădurilor și că sunt prea bun ca să mă pot rătăci vreodată. Credeam aceasta pentru că toată viața am colindat pădurile. Astfel îmi ziceam: „Eu nu mă pot rătăci!” Astfel, m-am îndreptat spre niște coline mici, iar acolo am văzut mai multe urme de căprioare. Erau niște urme de copite ascuțite, așa că m-am luat după ele. Curând am auzit ceva mișcându-se în tufișuri. Am ascultat atent și mi-am dat seama că era un animal pe patru picioare, dar nu avea copite, ci era zgomotul făcut de o labă cu pernițe. „Oare ce-ar putea fi?” m-am întrebat încordându-mi și mai mult auzul. Era cam întuneric deoarece mă aflam în mijlocul unei păduri de conifere, iar când m-am uitat mai bine era o puma. A trecut atât de repede încât nu am apucat să trag nici un glonț.

Apoi
m-am gândit: „Voi urca pe partea aceasta și voi coborî pe partea cealaltă, astfel încât voi fi în spatele Muntelui Huricane. După aceea mă voi întoarce repede pentru că se pare că va fi furtună.”

Astfel,
am mers și am tot mers pe calea aceea. Mi s-a părut că am auzit pufăitul unui urs, așa că am tot încercat să-i simt mirosul. Mă gândeam: „Este pe aici pe undeva, probabil, chiar în fața mea.”,

așa că am continuat să merg privind atent în jur.

O persoană care a fost măcar o dată la vânătoare, știe că prin pădure nu mergi cu pușca pe umăr, ci ești pregătit tot timpul să tragi și urmărești atent dacă frunzele sunt deranjate de vreun animal și multe alte lucruri.

Dar fiind atent la alte lucruri, nu am mai fost atent încotro mergeam. Am urcat un deal și apoi l-am coborât luând-o spre stânga, zicându-mi: „Voi coborî râpa aceasta mică pentru că ursul nu poate fi departe de aici!”

Curând am găsit o peșteră mare și veche și m-am strecurat înăuntru încet ca să verific dacă ursul dormea acolo, dar peștera era goală. M-am gândit: „A fost aici!” Astfel, am mai coborât puțin, apoi am înconjurat dealul și am văzut câteva tufișuri care se mișcau. M-am uitat atent pentru că sunt mulți urși care mănâncă furnici. Le plac pentru că sunt dulci. Își bagă laba în mușuroi, iar după ce se urcă furnicile pe ea, o ling. M-am apropiat încet, dar chiar atunci a ieșit afară o căprioară mare.

„Oh, sunt cam departe de cabană, dar aceasta este ceea ce căutam!”, și am împușcat-o. După ce am împușcat-o m-am gândit: „Trebuie să mă întorc pentru că este ora unu și soția mea mă așteaptă.”

Am început să urc repede canionul zicându-mi: „Trebuie să mă grăbesc pentru că furtuna aceea ajunge în curând aici, apoi se va lăsa ceața și nu voi mai vedea nimic.” După ce am mers o vreme, m-am oprit și mi-am zis: „Ia să vedem! M-am oprit pe aici pe undeva... continuă să cauți!” Am mai mers puțin gândindu-mă: „Nu-mi pot da seama de unde am venit.”

Am

lăsat căprioara jos pentru că transpiram foarte tare, apoi mi-am scos batista veche și în timp ce mă ștergeam cu ea priveam în jur. Am luat din nou căprioara și mi-am zis: „Ce am făcut? Trebuia să merg invers!” și am pornit din nou. Am continuat să merg privind tot timpul spre dreapta, fiindcă știam că am venit de undeva de acolo. Am luat-o la stânga, apoi trebuia s-o iau la dreapta, dar pentru că furtuna era tot mai aproape, a trebuit să mă grăbesc.

Am

început să obosesc, așa că m-am oprit și mi-am zis: „Să mă gândesc bine. Cred că am venit de pe dealul acela pentru că munții sunt așezați în așa fel încât alcătuiesc un fel de șa.” Am trecut prin locul care arăta ca o șa, apoi am luat-o la vale și iar la deal, dar nu am putut să văd munții din față din cauza timpului cețos. Am mai mers puțin, dar deodată m-am oprit! Mă aflam din nou în locul unde împușcasem căprioara.

Indienii

numesc aceasta: „Cercul morții” sau „calea morții.” Te afli pe un deal sau pe un platou și te trezești că mergi în cerc, fără să ai o busolă sau ceva. Niciodată nu am luat cu mine o busolă când am mers în pădure, pentru că mă gândeam că sunt prea bun ca să mă pot rătăci. Vedeți? Domnul a trebuit să-mi dea o lecție ca să-mi arate că nu este bine să fii așa de mândru. Astfel, mi-a arătat că nu sunt chiar așa de bun cum credeam.

Am

început să merg din nou, dar m-am întors de trei ori la căprioară. Am început să tremur fiindcă știam că m-am rătăcit. Era cam 4.30 după-amiaza și afară începuse să se întunece.

Atunci

m-am gândit: „O, Doamne, ce să mă fac? Soția mea este îngrijorată, iar dacă rămân singuri în noaptea aceasta în pădure, vor muri amândoi.” Dacă aș fi fost singur, aș fi încercat să găsesc ursul acela sau m-aș fi retras într-un loc

ferit și aș fi stat acolo o zi sau două până ar fi trecut furtuna. Aș fi mers într-o peșteră sau sub niște stânci și aș fi făcut un foc ca să mă încălzesc, dar în situația aceea nu puteam face aceasta. Știam că soția mea nu mai fusese niciodată în pădure și nu știa să facă focul sau să se descurce singură. „Ea și copilul vor muri pentru că în noaptea aceasta temperaturile vor scădea sub zero grade. Cu siguranță sunt speriați de moarte. Ar putea să pornească și ea prin pădure, să mă strige. Oh, nici nu vreau să mă gândesc ce s-ar putea întâmpla! Poate vor leșina de foame căutându-mă!”

Am

început să tremur de îngrijorate și eram tot mai agitat.

Atunci

mi-am zis: „Stai puțin, William Branham, ce-i cu tine? Ai înnebunit?”

De obicei, așa se întâmplă. Devii agitat și nu mai ești atent pe unde mergi, așa că poți cădea într-o râpă sau poți să ajungi într-o asemenea disperare încât să te împuști.

„Ești

un om al pădurilor și ești foarte bun. Ce-i cu tine? Nu te-ai pierdut!” M-am așezat pe o piatră gândindu-mă: „Crezi că te-ai rătăcit, nu-i așa? Nu-i adevărat! Nu te-ai rătăcit! Ceața aceasta nu înseamnă nimic pentru mine! Pot merge prin ea cu siguranță! Să vedem: Vântul îmi bate din față. Înseamnă că trebuie s-o iau invers pentru că atunci când am urcat dealul acesta, vântul îmi bătea în față. Sunt sigur că am dreptate...” În felul acesta încercam să-mi fac curaj că nu eram pierdut, dar eram.

Fraților,

este cel mai neplăcut sentiment pe care poate să-l aibă cineva, de aceea compătimesc pe oricine se rătăcește pe undeva. Știam că eram pierdut, nu știam încotro să merg și știam că este o urgență...

Frate,

dacă ajungi vreodată într-o asemenea situație, cel mai bun lucru este să cauți un refugiu cât mai poți. Dacă ești pierdut, ai face bine să „vânezi” Lumina în seara aceasta.

M-am

pornit din nou și am mers până când am ajuns într-un loc plat. Atunci mi-am zis: „Nu am văzut nici un indiciu, doar vântul care bate printre copaci.”

Ce

se întâmpla de fapt? Habar nu aveam că ajunseseam în Munții Înalți, în partea care se numește „Pădurea Virgină”.

Am

privit în jur și mi-am zis: „Oh, dacă aș putea vedea Muntele Huricane, aș ști încotro mă duc! Furtuna este tot mai aproape și este foarte greu să te orientezi după vânt, pentru că aici, în munți, își poate schimba tot timpul direcția.” Aceasta însemna că nu mă mai puteam baza pe vânt.

M-am

așezat din nou pe o piatră și m-am gândit: „Nu te-ai rătăcit! Știi încotro mergi! De ce nu te miști, doar știi încotro mergi!”

Adevărul

este că nu mai aveam nimic din abilitatea de a mă orienta prin pădure și de a vâna. Eram complet pierdut, dar mă agățam disperat de o speranță ca să nu înnebunesc, deoarece știam că soția și copilul meu erau singuri în pădure și mureau în noaptea aceea dacă nu ajungeam la ei.

Mă

aflam la câteva mile depărtare de ei, se făcea tot mai întuneric și furtuna se

apropia repede. Am mai mers puțin și mi-am zis: „Billy, adună-te, băiete! Știi bine că te-ai rătăcit!” Dar tot eu răspundeam: „Nu, nu eu! Eu nu m-am rătăcit! Merg pe unde trebuie, nu sunt rătăcit!”

„Nu, nu am dreptate! Dacă voi merge pe acolo, voi spune din nou: „Nu am mai trecut pe aici! Nu am mai văzut locul acesta înainte...” Este clar că sunt rătăcit.”

Tremuram

și sudoarea îmi străbătea corpul. „Oh, nu are rost să te amăgești, fiindcă te-ai rătăcit! Trebuie să admiți că te-ai rătăcit! Da, m-am rătăcit! Dacă nu ar fi soția și copilul meu în pădure, m-aș adăposti sub o stâncă, mi-aș face un culcuș confortabil, cum am făcut de atâtea ori, și aș sta acolo până când ar trece furtuna. Apoi, aș urca într-un loc foarte înalt, aș privi în jur ca să văd unde mă aflu și aș porni la drum.” Dar nu puteam face aceasta din pricina lor.

Ceața

era tot mai densă. Am pornit din nou zicându-mi: „Trebuie s-o iau într-o parte, dar nu știu în care direcție: Nord, Sud, Est sau Vest?”

Nu erau semne după care să te poți ghida; nu puteai să te ghidezi după scoarța copacilor sau după mușchii de pe copaci. „Ce pot să fac?”, m-am întrebat disperat. Am pornit din nou și mi-am zis: „Iată ce voi face: o voi lua pe aici. Aceasta este calea pe care am venit. Am să-mi iau un băț solid ca să nu mai merg în cerc.” Am mers puțin și am zis: „Da, domnule... Cred că merg în direcția corectă.” Spuneam aceasta doar cu buzele pentru că inima îmi spunea: „Nu!”

Dar

Ceva îmi tot șoptea în ureche: „Domnul este Adăpostul și Tăria mea; un Ajutor prezent în vreme de necaz.” „Oh”, mi-am zis, „cred că înnnebunesc!” și am mers

mai departe. Dar acel Ceva continua să spună: „Domnul este Adăpostul și Tăria mea; un Ajutor prezent în vreme de necaz.”

Am

continuat să merg dar Glasul acela șoptea și mai tare: „Domnul este Adăpostul și Tăria mea; un Ajutor prezent în vreme de necaz.”

Eram

așa de obosit că deja îmi târam pușca după mine, dar Glasul acela îmi tot repeta: „Domnul este Adăpostul și Tăria mea; un Ajutor prezent în vreme de necaz.” Acela era IeHoVaH-Shammah” care-mi vorbea.

Am

continuat să merg gândindu-mă: „O, Doamne, m-am rătăcit! Nu am busolă, nu am nimic după care să mă orientez, dar încă Te am pe Tine, Doamne!”

Am

început să vorbesc cu voce tare, iar la un moment dat m-am oprit și mi-am zis: „Stai puțin că începi să-ți pierzi mințile! Vei înnebuni. Te gândești că copilul și la soția ta care vor muri în noaptea aceasta.” Apoi am zis: „Doamne, eu nu merit să trăiesc, dar Te rog, pe ei nu-i lăsa să moară.”

Atunci

am auzit din nou Glasul acela care spunea: „Domnul este Adăpostul și Tăria mea; un Ajutor prezent în vreme de necaz.”

Mi-am

rezemat pușca de un copac, mi-am scos pălăria, m-am așezat în genunchi și m-am uitat în sus zicând: „Doamne, m-am rătăcit... m-am rătăcit, Tată. Tu ești Busola mea. Am fost încăpățânat și am crezut că mă voi descurca, dar nu merit să trăiesc. Ar trebui să stau aici timp de câteva zile și să mănânc numai

buruieni, dar mă gândesc la sărmana mea soție. Ea este nevinovată și va muri împreună cu copilul meu, cu singurul meu copil... Cruță-le viața. Ei sunt singuri în sălbăticie. Este aproape întuneric și eu m-am pierdut, Tată. Ajută-mă, Te rog.”

Așa

cum atunci când ești bolnav este normal să faci un anumit lucru, ar fi fost normal ca și eu să mă adăpostesc într-o peșteră, să fac focul și să aștept până dimineața să treacă furtuna. Atunci când ești bolnav, este normal să mergi la medic și să vezi ce poate face pentru tine, dar eu nu puteam intra într-o peșteră pentru că aveam o urgență.

Când

mergi la medic și îți spune că nu mai poate face nimic pentru tine și că vei muri, înseamnă că ai o urgență. Cine este El? „IeHoVaH-Jireh”, „IeHoVaH-Shammah”, adică „Domnul Se va îngriji de Jertfa Sa” și „Domnul este aici”. El este „Cel Prezent”. El este Cel prezent în vremuri de strâmtorare; El este aici. Domnul este Adăpostul și Tăria noastră, un Ajutor prezent. Sau putem spune altfel: „El este prezent întotdeauna ca să ne ofere ajutorul Său în momentele grele.” Sau: „Domnul este Adăpostul și Tăria noastră. El este prezent întotdeauna ca să ne ajute în momentele grele.”

Și

unii dintre noi sunt în seara aceasta într-un asemenea moment greu pentru că sunt foarte bolnavi, iar doctorii s-au dat bătuți.

Deci,

nu putem intra în peșteră pentru că avem o urgență.

Atunci,

în seara aceea, Domnul mi-a vorbit și mi-a spus: „Eu sunt Tăria ta, sunt un Ajutor prezent în momentul acesta greu în care te afli.”

Am

îngenuncheat și m-am rugat, apoi m-am ridicat gândindu-mă: „M-am rugat și am cerut ajutorul Tău, Doamne. Aceasta este tot ce pot face. Mi-ai promis că dacă voi cere, voi primi. Mi-ai promis, Tată. Și am cerut pentru o cauză nobilă; nu pentru mine, ci pentru altcineva.”

Poate

În seara aceasta spui și tu: „Doamne, poate nu am trăit aproape de Tine, cum ar fi trebuit, dar dacă mă vindeci în seara aceasta, tot restul vieții mele voi trăi numai pentru Tine. Poate nu voi putea face mai mult decât să împart broșuri pe stradă sau să Te mărturisesc, dar voi face tot ce voi putea, dacă mă vindeci.”

El

este Tăria și Ajutorul nostru în vremuri de necaz.

M-am

ridicat în picioare fiindcă făcusem tot ce puteam și am zis: „Doamne, o voi lua pe aici. Cred că am venit pe aici... așa cred eu. Voi merge pe aici fiindcă cred că Glasul care mi-a vorbit în ureche a fost Glasul Tău.”

Am privit cum sufla vântul printre crengile copacilor. Cred că undeva în spatele lor era Îngerul Domnului care m-a însoțit prin această pădure. El era cu mine chiar dacă nu s-a arătat. Aceasta s-a întâmplat acum cincisprezece ani.

Am

început să merg înainte și am simțit că Cineva mergea alături de mine. M-am întors să văd ce era, iar atunci am văzut că ceața dispărea. Am privit tufișurile și am realizat că mă îndreptam spre Canada. Muntele Huricane era în partea cealaltă, iar eu treceam chiar pe lângă el.

M-am

oprit, am ridicat mâinile și am spus: „O, Dumnezeule mare, ești atât de aproape de mine încât mi-ai pus mâna pe umăr. Tu ești Tăria și Ajutorul meu, un Ajutor prezent în vremuri de necaz.” Apoi am zis: „Se întunecă. Trebuie să merg mai departe. Nu trebuie să mă abat, indiferent ce va apărea în calea mea, pentru că dacă greșesc și de data aceasta...”

În

vara aceea îl ajutasem pe paznic să instaleze un telefon cu fir într-un turn din partea de jos, de la baza muntelui. De acolo începeam să vânăm. „Oh, dacă aș găsi cablul acela aș ști pe unde s-o iau, dar mă aflu în Muntele Huricane și nu pot s-o iau nici în stânga și nici în dreapta pentru că sunt prea multe râpe și prăpăstii. În ceața aceasta nu am cum să-l gădesc, dar trebuie să ajung neapărat la turnul acela!”

Am

început să merg cu mâinile ridicate și lăudându-L pe Domnul. Se întunecase, așa că nu mai puteam să văd nimic, iar vântul bătea tot mai tare în timp ce străbăteam dealuri și văi abrupte.

Indiferent

în care parte te conduce, continuă să mergi spre Calvar! S-ar putea să fie foarte greu, să aluneci și să cazi, dar continuă să mergi spre Calvar! Mergi pur și simplu!

M-am

gândit: „Cred că este cam miezul nopții” Știam că firele de la telefon erau puse cam la înălțimea aceasta (Fratele Branham arată). „Oh, dacă aș găsi firul acela! El este singura mea speranță...” Eram foarte obosit, așa că abia mai mergeam.

Am

ridicat o mână în sus, iar pe cealaltă am lăsat-o în jos și am continuat să merg așa prin tufișuri și printre copaci, simțind o răceală în gât. "Doamne, tot ce am mai scump pe pământ se află la capătul aceluia fir. O, dacă aș putea să-l găsesc!"

Am

continuat să merg în felul acesta... Oh, așa îmi doresc să merg la Calvar, ca să nu ratez nici cu un inch!

Ziceam:

„Doamne, sunt sigur că mă vei ajuta să-l găsesc. Voi merge și voi trece dealul acesta, pentru că este calea pe care mi-ai arătat-o Tu!”

Așa

trebuie să-l vorbești Cuvântului în seara aceasta: „Tu ai spus că ești Vindecătorul. Mi-am ridicat mâinile și merg drept, pentru că acesta este singurul lucru pe care știu să-l fac. Numai Tu îmi poți da vindecarea; numai Tu mă poți conduce la Jertfă.”

Continuam

să merg cu mâinile ridicate. Era târziu și simțeam că leșin. „Oare am trecut pe lângă el?” Am mai mers puțin și m-am gândit: „Oh, cu siguranță nu merg spre partea cealaltă a muntelui!”

Continuam

să merg printre tufișuri, fără nici o rază de lumină de nicăieri, iar furtuna era foarte puternică. Vântul bătea foarte tare și era foarte frig. Începuse lapovița și se lăsa din nou ceața. Apoi, deodată am dat cu mâna de ceva! L-am prins și l-am simțit: era firul! Oh, ce simțământ! Atunci mi-am zis: „Voi merge în josul muntelui, fără să mai las din mână firul acesta, pentru că la capătul lui este fiul și soția mea. Îl voi urma până voi ajunge la ei.” Am ajuns la ei și totul era în ordine. Ei făcuseră chiar și focul.

Frate,

în seara aceasta Isus Hristos este un Ajutor prezent în vremuri de necaz. Dacă ești bolnav și doctorii nu mai pot face nimic pentru tine, ridică mâna.

Privește-L pe Dumnezeu până când atingi acel Fir electric viu care spune: „S-a terminat!” Nu contează peste câți necredincioși sau peste câte denominațiuni trebuie să treci, doar ține-te de El pentru că este Cel care te conduce la salvare! Domnul să te binecuvânteze.

Țineți

mâinile sus și mergeți așa mai departe. Întindeți mâinile până când prindeți Firul. Țineți mâinile credinței sus până când simțiți Ceva care vă atinge și vă spune: „S-a terminat!”, apoi urmați-L pentru că aveți Cuvântul Său care spune că El vă va conduce spre biruință.

Tu

poți fi vindecat prin credință. Oricine crede, poate fi vindecat. Țineți mâinile ridicate până când simțiți credința lui Dumnezeu curgând prin voi, apoi urmați-o! Domnul este Tăria și Adăpostul nostru, un Ajutor prezent în vremuri de necaz!

Să

ne rugăm:

Tată,

oamenii de aici au în seara aceasta o urgență. Tu ești Domnul nostru, Tăria noastră și un Ajutor prezent în vremuri de necaz. O, Doamne, îngăduie ca mâinile credinței să se ridice în seara aceasta spre Tine! Nu doar mâinile de carne, lungi de câțiva centimetri, ci brațul credinței să se ridice și să treacă dincolo de această lume plină de păcat; să se ridice deasupra Lunii și a stelelor și să ajungă la picioarele Tale, iar din ceruri să se audă Glasul Tău care spune: „Eu sunt Domnul și te vindec ca să-Mi confirm Cuvântul! Eu sunt leHoVaH-Shammah, un Ajutor prezent în momentele grele! Eu sunt aici ca să te ajut!”

Doamne,

dă-ne aceasta în această seară, chiar dacă nu o merităm. Noi am putea trece mai departe spunând: „Mă voi face bine cu timpul!”, dar nu, Doamne! Tu ești Adăpostul nostru, iar noi ne încredem în Tine și pe Tine Te credem.

O,

vino, Doamne! Întinde spre noi Firul Vieții și fă ceva diferit pentru oamenii care nu au mai fost în adunări până acum. Fă ceva ca în Emaus. Fă ceva diferit de adunările în care avem vindecări sau de un serviciu obișnuit, astfel încât aceste suflete să-L vadă pe Domnul Isus, Cel care a înviat din morți și este cu noi în seara aceasta ca să împlinească dorințele inimii noastre; El a murit pentru ca noi să avem parte de toate aceste bogății.

Ascultă-ne,

pentru că Te rugăm aceasta în Numele Său. Amin.

Am

vorbit mai mult decât am crezut, pentru că m-am luat cu vorba și nu m-am mai putut opri. Credeți că El este aici? Cu siguranță că este. Ce face El în seara aceasta? Aici este Cuvântul Lui; aici sunt copiii Lui și simt prezența Lui aici, ceea ce înseamnă că mai este de făcut un singur lucru: ca El să vă ajute să credeți. Este adevărat? El Și-a făcut partea, iar acum este rândul vostru.

Acum

vom chema rândul de rugăciune și ne vom ruga pentru câteva persoane. Nu ar trebui s-o facem, dar m-am obișnuit să fac aceasta în timpul serviciilor mele. Eu nu pot face nimic pentru vindecarea voastră și nici o persoană de pe pământ n-o poate face. Doctorul poate îndrepta un os, poate scoate o tumoare, etc., dar nu poate vindeca. Tot ce poate face el este să scoată răul acela afară, dar Cine face vindecarea? Înțelegeți? Medicul poate fixa osul, dar cine face vindecarea? Numai Domnul o poate face.

Psalmul

103.3 spune: „*El (Domnul) îți vindecă toate bolile tale.*” Orice vindecare vine de la Domnul; ea nu poate veni decât de la Domnul. Nici un om nu poate vindeca; omul nu a făcut-o niciodată și nici nu o va face vreodată. Vindecarea vine numai de la Domnul pentru că El este Viața.

Poate

ziceți: „Cum adică vindecarea nu a venit niciodată de la nimeni? Vrei să spui că Isus nu a vindecat pe nimeni?”

Așa

a spus El. „Eu nu pot să fac nimic de la Mine.” Este adevărat? „*Fiul nu poate face nimic; El face numai ce vede pe Tatăl făcând.*” (Ioan 5.19). Spune Scriptura aceasta?

Isus

a spus: „*Fiul nu poate face nimic de Unul singur; El face numai ce Îl vede pe Tatăl făcând.*” Atunci ce a făcut Isus? El a avut darul vedeniilor și putea vedea lucrurile care aveau să se întâmple. Astfel, femeii de la fântână i-a spus care era problema ei, lui Natanael i-a spus ce făcuse înainte de a veni la adunare, etc. El a spus o mulțime de lucruri prin puterea vedeniei. Femeia cu scurgerea de sânge l-a atins haina și apoi a fugit în mulțime, dar Isus s-a întors și a spus:

„Cine

M-a atins?” Ce a spus mai departe? „Am simțit că din Mine a ieșit o putere.” Este adevărat? „*O putere a ieșit din Mine.*” Ce l-au răspuns ucenicii? „Păi, toți Te îmbulzesc și se ating de Tine!” Dar El le-a zis: „Este adevărat, dar Eu sunt mai slab.” Cu alte cuvinte: „Am devenit mai slab. S-a întâmplat ceva și din pricina aceasta din Mine a ieșit o putere.” Apoi a privit în jur și a avut o vedenie. Eu nu știu cum, dar așa a spus El. A privit în jur și a avut o vedenie cu micuța femeie.

Dar

El nu a fost prezent numai în epoca apostolilor, în zilele sfântului Fancisc sau în zilele lui Wesley, ci: „*Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului.*” (Matei 28.20). „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). Eu cred aceasta, prieteni.

Acum

vreau să spun ceva pentru cei nou-veniți. Dacă Tatăl nostru ceresc despre care am încercat să vă vorbesc în seara aceasta și v-am arătat ce a făcut El ascuns în Numele Sale răscumpărătoare, ar veni în seara aceasta aici, în trupul Fiului Său, Isus Hristos, și ar face ceea ce a spus că va face, dacă ar veni pe platformă și s-ar îndura de oamenii aflați în nevoi, nu numai de cei chemați de mine, ci și de cei din audiență, ați putea să vă opriți o clipă și să spuneți: „Da, Doamne, eu cred din toată inima mea.”? Atunci, același Duh Sfânt care a fost peste Domnul nostru Isus când ne-a spus că vom fi botezați cu același botez cu care a fost botezat El, va veni și peste slujitorii Săi umili și-i va transforma.

Vreau

să înțelegeți că nimic din ceea ce-i spun audienței, ca de exemplu: „Tu ai aceasta, tu suferi de aceasta și tu de aceasta, dar vei fi...” sau: „Tu ai făcut aceasta și aceasta, iar tu ai făcut aceasta și aceea...”, nu spun de la mine.

Dacă

oamenii ar veni pe platformă, și eu aș spune: „Îl vei accepta acum?”, iar ei ar răspunde: „Cred că Domnul Isus a înviat din morți”, o vei face și tu? Vrei să ridici mâna și să spui: „Eu cred în Domnul Isus!”?

Mulțumesc.

Domnul să te binecuvânteze.

Ce

numere ai împărțit, Billy? Cu litera „B”? Să vedem pe cine vom chema. Cred că la rândul de rugăciune de acum două seri i-am chemat pe primii, este adevărat?

În ordine. Ce ar fi dacă în seara aceasta i-am chema pe ultimii? Să începem cu numărul... Cam câte luăm de obicei, douăzeci? Cincisprezece sau douăzeci? Să chemăm cincisprezece dintre ele. Să vedem... Să începem cu 85. Cine are B-85? Vrei să ridici mâna? 86? 87? 88, 89, 90, 91, 92, 93, până la 100.

Câți dintre voi nu au numere de rugăciune și doresc să fie vindecați? Ridicați mâinile. Rugăciunea mea este ca Domnul să fie cu voi, să vă binecuvânteze și să vă ajute. Dacă nu aveți număr de rugăciune... În timp ce se aliniază cei din rândul de rugăciune, aș vrea să ne rugăm pentru bapistele din cutia aceasta.

Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Bunule și iubitele Tată, în cutia aceasta sunt bapiste care vor pleca spre cei nevoiași, bolnavi și necăjiți: mame, tați, frați, surori, copii mici, bolnavi, dar și spre cei nevoiași, orbi, necăjiți, șchiopi, etc., care le așteaptă. Oh, cum așteaptă să se întoarcă la ei aceste bapiste!

Tată, suntem atât de mulțumitori pentru că am primit trecere înaintea lor, prin tine, și pentru că ei cred că dacă ne rugăm Ție, vor primi ajutor.

Nu suntem vrednici de aceasta, Tată, dar Te rog, Dumnezeuule, să nu privești la nevrednicia mea, ci să privești la acești oameni săraci și bolnavi, la care

Încercăm din greu să-L ducem pe Fiul Tău, Isus. Tată, îngăduie ca atunci când aceste batiste vor fi așezate pe trupurile lor bolnave, orice boală ar avea să dispară în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Fă aceasta, Doamne. Fie ca ei să fie scăpați de aceste lucruri și să devină complet liberi.

Tu

ai văzut când oamenii au scris scrisorile, îi vezi acum și îi vei vedea și când se vor întoarce batistele la ei. Fie ca Îngerul Domnului, care este prezent aici, să stea de partea fiecăruia dintre ei, iar atunci când batistele vor fi puse peste bolnavi, ei să se facă bine în scurt timp, fiindcă cerem aceasta în Numele lui Isus și pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

Cred

că vă dați seama despre ce este vorba, de aceea vă rog să fiți respectuoși. Gândiți-vă că eu sunt un om și stau aici ca un om, Domnul știe aceasta, dar El este Dumnezeu.

Aici

stau cincisprezece sau douăzeci de oameni care au numere de rugăciune, și în fața mea se află cel puțin o mie șase sute de oameni, dintre care cel puțin o sută dintre ei au ridicat mâinile că au probleme, iar eu v-am vorbit în seara aceasta despre faptul că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Gândiți-vă

că într-o audiență atât de mare este normal să apară și criticile, pentru că există oameni care sunt sceptici sau chiar necredincioși. Aceasta se poate simți. Când vine Duhul Sfânt aici, o poți simți. Vedeți? Dar sunt atât de mulțumitor Domnului pentru că numărul acestora este în scădere. Credința predomină și în fiecare adunare în care am fost, a predominat tot mai mult. Înțelegeți?

Eu

nu spun că aici este cineva care are o atitudine critică, dar poate fi cineva suspicios care spune: „Păi, mă întreb dacă...” Înțelegeți? Dacă acea persoană ar ști care sunt consecințele atitudinii ei, ar spune: „Eu cred, Doamne. Te rog ajută necredinței mele.”

Ce

ar putea face Domnul Isus, dacă ar sta în seara aceasta aici pe platformă, chiar în locul unde stau eu? Să nu privim lucrurile în prisma gândirii noastre, ci să le privim în prisma Bibliei.

Primul

lucru pe care l-a spus El a fost: „Eu nu pot să fac nimic de la Mine, ci fac doar ce-Mi arată Tatăl Meu.” Cine a fost El? „El a fost Jertfa pe care S-a îngrijit laHVeH s-o aducă. Credeți că El a fost leHoVaH-Jireh? El a fost Jertfa pe care s-a îngrijit laHVeH s-o aducă. Astfel, El a murit pentru păcatele noastre, a fost biciuit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa noastră a căzut asupra Lui și ce a făcut prin rănilor Lui? Vom fi vindecați? Așa scrie? Nu, ci am fost deja vindecați. Vom fi salvați? Noi am fost deja salvați.

Înțelegeți? Tu nu ai fost salvat în urmă cu doi ani, cu cinci sau cu zece ani, cu douăzeci de ani, ci ai fost salvat în urmă cu o mie nouă sute de ani. Acum doi, trei sau zece ani, tu doar ai acceptat acest lucru. Aceasta înseamnă că vindecarea ta este încheiată, doar trebuie s-o accepți.

Aici

este o doamnă. Ea este pacientul? Eu nu am văzut-o niciodată. Pune-te în locul meu și stai în fața acestei femei. Ce ai face în primul rând? Ar trebui să te asiguri că Îngerul Domnului este aici. Așa este.

Cum

ar fi dacă în rândul acesta s-ar afla oameni sceptici? Ei pot fi acolo unde sunt nelegiuiri sau nedreptăți pe care eu le simt. Ce s-ar întâmpla în cazul acesta? Ar putea fi loviți chiar aici, pe platformă, cu o boală pe care pretind că o au. Înțelegeți? Cum ar fi dacă în sală s-ar afla o persoană sceptică, iar

boala care iese din cineva de pe platformă, ar trece la persoana aceea? Înseamnă că persoana aceea s-ar îmbolnăvi. Înțelegeți? Câți dintre voi știu că se poate întâmpla așa ceva și câți dintre voi ați văzut întâmplându-se aceasta în adunările mele? Sigur că da.

Mulți

dintre ei au ajuns în spitale de nebuni și zac acolo în propria lor mizerie. Ce ziceți de bărbatul care a venit să mă hipnotizeze în seara aceea? El este încă paralizat. Oh! S-a întâmplat acum patru ani și este încă paralizat. Oamenii care hipnotizează merg în taberele de soldați și îi hipnotizează făcându-i să latre sau alte lucruri. Dar cu Dumnezeu nu se pot juca. Nu, domnilor.

Stați

respectuoși și în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine.

Acum,

în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pentru gloria lui Dumnezeu, iau sub control fiecare duh de aici, în Numele Fiului Său, Isus.

Ce

faci, doamnă? Vino aici. Ești prima persoană din seara aceasta, iar mie mi-e cam greu cu prima persoană, de aceea, uneori trece ceva timp până când vine ungera. Eu sunt doar un om, voi știți aceasta, dar El este Domnul.

Dacă

El ar sta aici, iar tu ai avea nevoie de ceva sau ți-ai dori ceva... sau dacă ai nevoie de ceva care este în legătură cu răscumpărarea, El n-ar putea face nimic acum. De ce? Pentru că totul a fost încheiat deja. Chiar și răscumpărarea? Tot ce ai nevoie. Înțelegeți? Așa este. Dacă El este aici, și cred că este, îți va răspunde într-un fel, nu-i așa? Credeți aceasta, creștinilor? (Adunarea spune: „Amin!”).

Nu

vă grăbiți, ci stați respectuoși. Femeia este foarte bolnavă. Spun aceasta pentru că între mine și ea stă o umbră neagră. Urmează să fii operată, nu-i așa?"Operația este pentru niște tumori care se află sub brațul tău și este grav. Numai Dumnezeu poate să te ajute. Acesta este adevărul, nu-i așa? Crezi că El este aici ca să te ajute? Să ne plecăm capetele.

Doamne

Tată, în Numele Fiului Tău, Isus Hristos, îmi pun mâinile aici unde urmează să taie bisturiul. Dacă ar rămâne neacoperit chiar și un loc cât de mic, Satana ar veni înapoi ca un leu care rage, dar Tu știi exact unde este, fiindcă este descoperit chiar aici pe platformă.

Atotputernicule

și Îndurătorule Dumnezeu, cruță viața acestei femei. Te rugăm, Tată. Ea știe că stă aici în prezența Cuiva care o cunoaște. Ești, Tu, Tată. Ascultă rugăciunea slujitorului Tău, Tată, fiindcă Biblia spune că „Rugăciunea celui neprihănit cântărește mult.” Ascultă deci, rugăciunile bărbaților și a femeilor de aici care se roagă pentru ea. O, Doamne, Te rugăm în Numele lui Isus să-i cruți viața și s-o lași să trăiască, iar noi Te vom lăuda pentru aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul

să te binecuvânteze, soră. Du-te fericită în drumul tău.

Ce

mai faci, doamnă? Aici avem un caz diferit. Doamna care a fost prima, a putut vedea în câteva momente efectele rugăciunii pe care am făcut-o pentru ea. Acum poți înțelege că nu fratele tău face aceasta? Eu sunt doar un om. Nu te-am văzut niciodată în viața mea și poate că nici tu nu m-ai mai văzut pe mine, deci suntem străini unul față de celălalt, este adevărat? Dacă Domnul mă va ajuta și îmi va spune de ce ești aici, de ce anume suferi sau oricare alta ar fi problema ta... Dacă El îmi va arăta aceasta, Îl vei accepta ca Vindecător?

Aceasta este tot ce pot face prin darul divin.

Ceilalți

de aici vor spune: „Da, îl accept și eu!”?

Acum

ne întâlnim pentru prima dată, este adevărat? Noi nu știm nimic unul de celălalt, nu am mai avut niciodată contact, dar acum stăm față în față în prezența Lui.

Înțelegeți

la ce mă refer, prieteni? Este ceva cu femeia aceasta și numai El îmi poate descoperi, iar dacă îi voi spune ceva, nu îi voi spune de la mine, pentru că eu sunt doar un om. Femeia pare a fi sănătoasă, ceea ce înseamnă că probabil nu este vorba de starea ei de sănătate. Aceasta pot vedea eu, dar dacă vine Duhul Sfânt și îi spune... În ceea ce privește vindecarea ei, dacă este bolnavă, eu nu pot s-o vindec, nu am nici o putere să fac aceasta. Nimeni nu o poate face. Vindecarea trebuie să vină de la Domnul. Credeți că așa spune Cuvântul Său, nu-i așa? Credeți că El a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*”, nu-i așa?

Și

tot El a spus: „*Eu nu pot să fac nimic până nu-Mi arată Tatăl Meu.*”, iar lucrurile pe care le-a făcut El atunci, se repetă și în seara aceasta aici. Dacă este vorba de boală, El nu poate aduce vindecare acum, pentru că El a făcut deja aceasta. Singurul lucru pe care îl poate face acum este s-o facă pe această femeie să creadă. Este adevărat? Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? Într-un fel sau altul, El trebuie să o facă să accepte ceea ce a făcut deja pentru ea.

Dar

dacă lucrul acesta este valabil pentru această femeie, oare nu este valabil și

pentru voi ceilalți? Ceea ce vrea El este ca voi să credeți. Predicatorul vrea ca voi să credeți că el predică Cuvântul. Prin darul acesta care mi-a fost dat de Domnul de la nașterea mea... Toată viața a fost perfect, nu a greșit niciodată. Puteți vedea că Dumnezeu încearcă să vă facă să credeți? Nădăjduiesc că vedeți aceasta, iubii mei copii.

În
ce-o privește pe femeia aceasta, o văd într-o bucătărie sau ceva asemănător. Ea stă la masă și nu poate mânca pentru că are probleme cu stomacul. Este adevărat ce a spus El? Dacă Domnul ți-a descoperit aceasta, nu este suficient ca să poți crede? Nu este suficient ca să vă facă pe toți să credeți? Dar dacă aș vorbi cu femeia mai mult, probabil că El mi-ar arăta și ceva legat de tinerețea ei sau alte lucruri. Să vedem.

Nu
spun că o va face, dar dacă ar face-o nu v-ar încuraja mai mult? Dacă este așa, ridicați mâna și spuneți: „Mă va încuraja mai mult!” În ordine. Domnul să facă aceasta, fiindcă eu nu pot s-o fac.

Vreau să vorbesc puțin cu tine. Ce este în neregulă cu tine, ce a arătat El? O problemă la stomac.. Desigur. Nu este El minunat, dacă te va vindeca și nu vei mai avea aceste dureri? El este minunat, Îl iubești? El este minunatul nostru Domn Isus, iar noi Îl privim chiar acum.

Când
a vorbit cu femeia de la fântână, El i-a zis: „Dă-Mi să beau!”, dar ea l-a răspuns:

„Păi,
nu este normal ca evreii și...”

Ce

ești tu? Spaniol, mexican? Așa m-am gândit eu. Vedeți? Ceea ce s-a întâmplat atunci se întâmplă și acum. Da, doamnă. Tu ai un frate care este bolnav. I s-au făcut ceva vrăji și din cauza aceasta... Oh, este un atac de cord! El se ține de inimă și cade. Am crezut că este epilepsie, dar este atac de cord. El cade din pricina aceluia atac de cord. Tu stăteai de vorbă cu el și încercai să-l convingi să se boteze și să devină un creștin adevărat. Acesta este adevărul.

Doamne

Tată, Te rog pentru femeia aceasta sărmană de aici, știind că Domnul Isus, care i-a vorbit despre viața ei, este Adăpostul nostru, Tăria noastră, un Ajutor prezent în momentele grele. Doamne, îndură-Te și împlinește-i dorințele inimii, iar lucrurile care sunt greșite în viața ei, corectează-le Tu, Doamne.

În

calitate de slujitor umil al Tău și cu ajutorul Duhului Tău care Se odihnește peste mine, prin ungere, îmi pun mâinile peste ea și Îl rog pe Tatăl, prin Domnul nostru Isus, să-i împlinească dorința inimii. Amin.

Soră,

tu trebuie doar să primești ceea ce ai cerut, nu-i așa? Simți că te-ai prins de Ceva, de Firul acela? Ține-te bine de El și du-te așa acasă. Domnul să te binecuvânteze.

Aveți

credință, pentru că Domnul Isus a spus: „*Aveți credință în Dumnezeu.*”

Văd

ceva care se mișcă în sus și-n jos. Este chiar aici și continuă să se miște. Este ceva înalt. Este cineva înalt care zdrobește ceva. Oh, este un doctor. El o examinează pe femeie. Este chiar doamna de culoare care stă aici. Ea suferă de hipotermie. Domnul să te binecuvânteze. Poți merge acasă, fiindcă ești bine.

Urmăriți acest Fir, apoi prindeți-vă de El, fiindcă vă va duce la eliberare.
Amin.

Acum

credeți? Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu este aici. Femeia de acolo... ceea ce trebuie să faci tu, este să crezi. Vedeți, nu sunt eu; eu nu am văzut-o niciodată în viața mea, Domnul știe aceasta. Dar credința ei a atras atenția Duhului Sfânt. Înțelegeți? Ce a făcut credința ei? Ceea ce a făcut și credința femeii cu scurgerea de sânge. El S-a întors spre mulțime și a spus. „Credința ta te-a mântuit!” Înțelegeți? Aceasta este! Domnul să vă binecuvânteze. Aveți doar credință.

Domnul

să te binecuvânteze, doamnă. Rugăciunea ta sinceră este ca El să aibă milă de tine. Noi suntem străini, nu ne cunoaștem. Crezi că Domnul Isus este așa cum L-am arătat cu Biblia, că El a înviat din morți și este minunatul Fiu al lui Dumnezeu care a înviat? Crezi din toată inima? Dacă Domnul îmi va arăta care este necazul tău, Îl vei accepta ca Vindecătorul tău? O vei face?

Domnul

să te binecuvânteze, mamă, pentru că ești mamă. Viața ta nu poate fi ascunsă pentru că am legătură cu duhul și cu viața ta. Ești aici și vrei să mă rog pentru tine pentru că ai hipertensiune. Dar mai ai ceva. Văd că doctorul se uită la genunchii tăi pentru că ai apă la ei. Așa este. Dacă El a descoperit aceasta, tot El o poate și vindeca, nu-i așa? Bineînțeles. Da, doamnă, El o poate face cu siguranță.

Nu

este El minunat prin faptul că a ajutat-o pe femeia aceasta? Ce încearcă să facă El? Să-i mărească credința.

Vă

rog să fiți respectuoși cu toții.

Să

mai vorbim puțin, mămico. Crezi că Domnul poate să-mi spună ce vrei? Văd aceasta chiar acum. Este ceva în legătură cu un fiu sau un nepot. Este un nepot și este foarte supărat. El a fost în război în Coreea, a fost rănit și acum a venit acasă, dar nu are nici o slujbă și este foarte trist. Acesta este adevărul. Du-te acasă. El va primi un loc de muncă, iar tu ești vindecată.

Domnul

să te binecuvânteze.

Credeți

în Domnul Isus. Aveți credință că veți primi ceea ce cereți. Dacă nu puteți crede, nu primiți nimic, fiindcă fără credință nu puteți fi plăcuți Domnului.

Femeia

aceasta este o străină pentru mine, este adevărat, doamnă? Te rog să fii cât se poate de respectuoasă.

Vom

încheia imediat pentru că nu vreau să vă plictisesc cu adunări lungi. Stați la locurile voastre și nu vă mai plimbați, vă rog. Înțelegeți? Sunteți agitați din cauză că Duhul Sfânt Se mișcă dintr-o parte și-n alta. Aceasta să slăbește și pe mine foarte repede.

Soră,

noi nu ne cunoaștem, nu ne-am mai văzut niciodată. Crezi că Domnul Isus este aici ca să te ajute? Tu ești aici pentru un motiv. Oh, Oh! Ei nu sunt aici, ci locuiesc în Duluth. Persoana pentru care te rogi are artrită și nu se poate ridica. Și mai este ceva în legătură cu

un soldat. El a fost soldat și s-a rănit din cauza unui cal. Du batista pe care o ai în mână și pune-o peste el cât timp ești sub ungera Duhului Sfânt. Domnul să te binecuvânteze, în Numele lui Isus.

Credeți

că toate lucrurile sunt posibile? Acum câteva minute am mai avut ceva în legătură cu un soldat. Acolo este un soldat, iar eu am crezut... Vedenia se tot repetă, de aceea m-am uitat să văd spre cine privește. Da, a fost diferit.

Doamna

care stă și mă privește, ai artrită, nu-i așa? Vrei ca Isus să te vindece? Crezi că poate s-o facă? Crezi aceasta din inimă? Doamna de lângă tine are tot artrită. Și mai este ceva, o amărăciune în gură. Oh, este vorba de fierea ta, nu-i așa? Da, așa este. Puneți-vă mâinile una peste cealaltă; puneți-vă mâinile unii peste alții.

Doamne

Isuse, Tu vezi aceste lucruri, iar eu Te rog să le vindeci și să le faci bine pe amândouă, Tată, pentru gloria Numelui Tău, în Numele lui Isus. Amin.

Peste

doamna de acolo, văd o Lumină. Tu ai probleme cu vezica urinară. Da, doamna cu rochia maro care se uită la mine, la tine mă refer. Tu ai probleme cu vezica, nu-i așa?

Doamna

din spatele tău, doamna cu haina maro, are probleme cu stomacul și vrea să fie vindecată. Crezi, doamnă? Da, tu cea din spatele domnului care mă privește. Da, cea care are mâna ridicată, cea cu pulovărul verde. Lumina S-a oprit deasupra ta. Ridică-te și accept-o chiar acum. Domnul să te binecuvânteze. Ai avut ulcer, dar acum totul a trecut. Credința ta te-a vindecat.

Domnul

va face ca Lumina să Se apropie.

Doamna

care stă acolo unde am arătat mai adineauri. Credeam că este peste ea, iar acum văd că este din nou peste ea... Da, este doamna cu mâna ridicată. Tu, cea cu mâna

ridicată, ridică-te! Doamna cu pălăria roșie. Da, credeam că este peste doamna din fața ta, dar este peste tine. Oh, ai probleme cu vezica urinară. Aceasta este. Da, văd că ai fost examinată pentru probleme cu vezica. Du-te acasă liniștită pentru că Isus te binecuvântează, soră.

Credeți? Dacă credeți, toate lucrurile sunt
posibile. Aveți credință!

Doamna

care stă aici are probleme femeiești. Ai încredere în Domnul. Este tot ce trebuie să faci, pentru că Domnul te vindecă. Da, ridică-te și du-te acasă liniștită. Domnul să te binecuvânteze.

Femeia

de aici a suferit tot de probleme femeiești. Acolo apăseau demonii. Ai probleme femeiești. Duhul Sfânt este aici, iar cineva a fost vindecat de probleme cu stomacul. Dar și tu ai avut probleme cu stomacul. Așa este, iar acum ai o infecție la organele femeiești

Dar

tu ai nevoie de mult mai mult; tu ai nevoie de Domnul Isus ca Salvator, pentru că nu ești creștină. Tu ești necredincioasă. Adică nu ești necredincioasă, ci nu ești creștină. Vrei să-L accepți știind că stai în prezența Lui? Îl accepți ca Salvator? Vino aici.

Doamne,
această fiică rătăcitoare a venit în seara aceasta aici; necazul a adus-o la poala crucii și Te rog, Doamne să-i ierți păcatele și s-o vindeci de boala pe care o are ca să fie bine din nou. Îngăduie ca această binecuvântare să se reverse asupra ei, Tată, toate păcatele să-i fie iertate și toate obiceiurile rele să dispară. Îngăduie să fie bine pe deplin, pentru că o binecuvântează în Numele lui Isus. Amin.

Du-te
și fii fericită pentru că păcatele tale au fost iertate.

Credeți
din toată inima? Vă rog să fiți respectuoși.

Soră,
uită-te puțin aici. Crezi din toată inima? Starea de nervi a trecut, așa că poți merge acasă. Te-ai liniștit, așa-i? Ești vindecată. Isus te-a făcut bine.

Mămico,
vrei să scapi de diabet și să fii din nou bine? Crezi că Domnul Isus te va vindeca? Primești vindecarea, dacă îmi pun mâinile peste tine și mă rog? Bineînțeles. Tu ai o eczemă, dar principala ta problemă este diabetul.

Doamne,
împlinește dorința acestei femei în Numele lui Isus. Amin. Aveți credință!

Mergeți
și credeți din toată inima că veți primi ceea ce cereți.

Vino,

frate. Ai încredere în mine? Cruciulița cu Domnul Isus răstignit, atârnă exact pe locul unde ai problema: pe stomacul tău. Du-te și mănâncă ce vrei.

Doamnă,
tu ești slăbită și ai diabet. Crezi că Isus Hristos te-a vindecat? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Problema
ta este la gât. Ai astmă, iar aceasta te face să tușești. Nu poți să te întinzi, ci trebuie să stai așa. Crezi că El te-a vindecat?

Atotputernicule
Dumnezeu, binecuvântează-o pe fetița aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Crezi
că problema ta de la rinichi s-a rezolvat în momentul în care ai intrat aici?
Domnul să te binecuvânteze. Crede din toată inima.

Crezi
că poți renunța la insulină? Crezi că Domnul te-a vindecat? Du-te și bucură-te.

Probleme
la inimă, dar pentru Domnul nu este ceva greu. Domnul te-a vindecat.

Tu
ai aceeași problemă. Du-te mai departe, fiindcă Domnul te-a vindecat.

El
va vindeca fiecare persoană din această clădire, care crede. Credeți aceasta?

Ridicați-vă pentru un moment în picioare.

Domnul
este Adăpostul și Tăria noastră,

Un
Ajutor prezent în vremuri de nevoi.

Necazul
vine, lupta este mare, dar ridicați-vă mâinile, atingeți Firul Vieții și
mergeți mai departe în Numele lui Isus. Amin. -

Amin -